

Література:

1. Діяльність колективних засобів розміщування та туристичних організацій Львівської області // Головне управління статистики у Львівській області 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/si/express/2018/v1007_86.pdf
2. Колективні засоби розміщування та туристична діяльність у Львівській області // Головне управління статистики у Львівській області 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/publ/2017/ZB2120170101.pdf>
3. Рекреаційний потенціал Львівщини // Головне управління статистики у Львівській області 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.lv.ukrstat.gov.ua/ukr/themes/21/theme_21.php?code=21
4. Розвиток туризму, курортів і рекреації Львівщини // Львівська обласна рада 2017 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.oblrada.lviv.ua/news.php?news/2680/group/17>

ІДЕНТИФІКАЦІЯ НЕБЕЗПЕКИ ЯК ЕТАП ОЦІНКИ РИЗИКУ

Махиня Л. О., студентка 7 курсу факультету заочного навчання
Пархутін О. Г., студент 7 курсу факультету заочного навчання
Данова К. В., доц. каф. охорони праці та безпеки життєдіяльності

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Забезпечення сталого розвитку територій має ґрунтуватися на врахуванні потреб суспільства у вирішенні питань безпеки життєдіяльності. Реалізація проектів у напрямку розвитку територій має враховувати ризики, що супроводжують діяльність людини, внаслідок впливу небезпечних та шкідливих факторів навколишнього середовища.

У широкому розумінні ризик – це показник, що характеризує певну небезпеку. Існують різні аспекти ризику, пов'язані із фінансовою, соціальною, технічною сферою, однак, у будь-якому випадку, оцінка ризику надає інформаційну базу для прийняття певних управлінських рішень у напрямку мінімізації впливу небезпечних чинників та підвищенню рівня безпеки.

Ідентифікація ризику є важливим етапом загального алгоритму оцінювання, оскільки дозволяє виявити проблемні питання розвитку територій та сконцентрувати увагу на окремих питаннях безпеки.

Для ідентифікації ризику розроблено різні методи, які представлені наступними групами:

- доказові методи, наприклад, із застосуванням переліків контрольних запитань;
- системні методи групової роботи, за яких експертна група систематично ідентифікує ризики шляхом використання структурованого набору фраз чи запитань;
- методи індуктивного мислення, наприклад Hazard and Operability Study.

Вибір методу ідентифікації ризику має ґрунтуватися на складності завдань, що постають перед групою дослідників, а також ступені невизначеності, за якої здійснюється загальна оцінка ризиків.

За результатами ідентифікації ризику можливо отримати перелік небезпек, характерний для певної території, організації чи іншого об'єкту, задля наступного проведення аналізу та отримання якісних чи кількісних характеристик ризику.

У подальшому, за наявності характеристик ризику реалізації певних небезпек, можна визначати пріоритетні шляхи щодо зниження екологічного, соціального чи іншого впливу на громаду.

Література:

1. ДСТУ ІЕС/ISO 31010:2013 Керування ризиком. Методи загального оцінювання ризику. – К.: Мінекономрозвитку України, 2015.

ЕКОЛОГІЧНА БЕЗПЕКА НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА ПРИ ЕКСПЛУАТАЦІЇ ГАЗО- ТА НАФТОПРОВІДІВ

Мустіцов І. М., студент 6 курсу факультету Транспортних систем та технологій

Назаренко Д. В., студент 6 курсу факультету Транспортних систем та технологій

Малишева В. В., канд. техн. наук, доц. каф. Охорони праці та безпеки життєдіяльності

*Харківський національний університет міського господарства
імені О. М. Бекетова*

Сьогодні нафтогазовий комплекс відіграє важливу роль у промисловості та економіці країни, а також виконує ряд важливих завдань, до яких, в тому числі, належать забезпечення мешканців та промислових об'єктів паливом та енергетичними ресурсами, отримання прибутків від експорту сировини в інші країни, окрім того, на базі нафтогазового комплексу функціонують багато інших галузей економіки, технічні та наукові галузі.

Проте, останнім часом нафтогазовий комплекс зтикається із значною кількістю проблем, серед яких можна перелічити наступні: недостатній розвиток трубопровідної мережі у країні, потреба у реконструюванні або перебудові заводів з переробки нафти, модернізації або заміні застарілого обладнання, що використовується для видобутку нафти та газу тощо. Зазначені проблеми призводять до зростання екологічного навантаження на довкілля, що потребує нагального впровадження заходів з підвищення рівня безпеки експлуатації газо- та нафтопроводів.

Законодавство України у сфері екологічної безпеки спрямоване на збереження водних, земельних ресурсів, чистоти навколишнього середовища, їх захисту, а також запобігання, зменшення та ліквідацію шкідливого впливу